

[Ib Nørlund.]

den og den slags ting. Jeg tror ikke, det vil være den rigtige ledetråd for en dansk energipolitik.

Jeg skal, så vidt tiden tillader det, sige nogle bemærkninger om de forskellige energikilder og deres problemer.

Jeg er enig i, at det er rimeligt at nedbringe den alt for ensidige afhængighed af olien her i landet, men det er klart, at det betinger også straks, at der skaffes andre energikilder. Oliens vil utvivlsomt stadig spille en rolle, og jeg finder det i den forbindelse interessant, at der nævnes den tanke, at man kunne gå i mere direkte forbindelse med de olieproducerende lande selv. Der henvises navnlig til Norge, og jeg synes, vi skal fortsætte forhandlingerne dér, men det er formentlig ikke alene i den retning, man kunne tage initiativer. Det, der må være formålet, er at omgå monopolerne.

Der siges også, at staten må indgå i, hvad der kaldes et aktivt engagement på forretningsmæssigt grundlag omfattende samtlige aktiviteter. Det synes vi er tanker, som giver en vis indrømmelse til ting, vi har henledt opmærksomheden på, men det er jo unægtelig sådan, at det stadig væk holdes meget på det almene. Der tiltrænges en præcision af, hvad man mener med dette, så man, om jeg kan tillade mig at sige det sådan, ikke bare skal mene, at det er det bare gas.

Udvinningen af Nordsøolien på dansk territorium, som man så elendigt har givet fra sig, er stadig væk et problem, der kræver en passende løsning. Jeg finder det derimod ganske upassende, at redegørelsen indeholder en lovprisning af samarbejdet med A. P. Møller og de store oliemonopoler, for sagen er jo, at man er blevet snydt, så det driver, og er blevet det gang på gang, det har vi drøftet tidligere her.

Der siges i redegørelsen, at man påtænker en revision af undergrundsloven. Det kan der så sandelig også være brug for, men hvad lægger man i det? Hvad betyder det? Vil man redressere de afgørende fejl, man har begået på dette område tidligere?

Vi er i den sidste tid i høj grad blevet erindret om, at afgørende for sikkerheden er også på olieudvindingens område, at man ikke bare overlader de problemer til monopolerne. Jeg bemærkede mig, at man fra Norge meddelte, hvordan en af de herrer fra reparationsholdet, som jo havde en ret anselig dagløn, som man vil erindre, bl. a. fremførte den betragtning, at

katastrofen måske skyldes, at Phillips-foretagendet skulle betale for store skatter og derfor ikke kunne træffe de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger. Det er vel sådanne ting, der viser, hvor afgørende en samfundsmæssig ledelse af disse problemer er. Det gælder specielt undersøgelserne i nærheden af Grønland, hvor spørgsmålet jo også er rejst af repræsentanter for den grønlandske befolkning.

Det siges, at der skal oplæres statslig ekspertise på området. Her må jeg bare spørge: hvorfor i alverden er man ikke for længst gået i gang med det? Det vil dog være helt nødvendigt.

Der nævnes og med rette, at man vil gå imod unødigt afbrænding af kulbrinter. Man ved, hvordan A. P. Møller-foretagenderne har gjort det, hvad naturgassen i Nordsøen angår, men der er jo også andre områder, og jeg vil i den forbindelse gerne have en slags forklaring på, hvad det er for noget, militæret gør, når det pludselig afbrænder gammel olie, som de siger har ligget for længe i deres lager, sådan som ren fyrværkeriforanstaltning. Hvis det er sådan, vil jeg da gerne spørge: hvordan har egentlig olien i de øvrige beredskabslagre her i landet det? Skal den også fyres af ved passende lejlighed?

Hvad angår naturgassen, er vi tilhængere af og har selv foreslået, at der skal udbygges et sådant fordelingsnet. Jeg vil gøre opmærksom på en betragtning, som jeg synes skal tages med i den forbindelse, og det er, at et sådant net også kan være af værdi i andre sammenhænge, nemlig for så vidt man udvikler den teknik med at bruge brint som overførsel af energi.

Hvad kullet angår, som jo også præsident Carter er blevet så glad for, vil jeg advare imod at betragte det som et nyt universalmiddel. Det, der vel netop må være læren, er, at der ikke er noget enkelt middel, der kan bringes i anvendelse her. Hvis man buldrer løs med afbrænding af kul, rejser det også alvorlige sikkerhedsproblemer, idet det griber ind i ændringen af atmosfæren og af klimaet igennem forureningen med kuldioxid, og det vil også ramme flere generationer. Derfor er det ganske ubetinget nødvendigt, at man også tager problemerne om en forskning imod kuldioxidforurening op.

Hvad angår atomenergiens problematik, har jeg ikke meget at føje til, hvad jeg tidligere har